

Open Graf

Welkom op deze prachtige Paaszondag!

Mijn naam is Marcel Koning, ik ben één van de voorgangers van Mozaiek033. En we hebben er met z'n allen enorm naar deze dag uitgekeken.

Wat tof dat je er bent. De Heer is waarlijk opgestaan!

Dit is onze paasdienst. Wat kun je vanmorgen verwachten... nou nog meer van wat we net hebben gedaan. Samen zingen. En tussen liederen door heb ik een aantal korte momenten om na te denken.

- Wat vieren we nu met Pasen.
- Wat betekent dat voor mij?
- En wat heeft onze wereld eraan?

En dat heeft allemaal als overkoepelend thema: Open.

De afgelopen week hebben we stilgestaan bij het lijden van Jezus. Hoe hij leed en stierf. Hoe het graf werd gesloten en de dood het eindstation leek. We stonden stil bij de pijn die Hij leed in mijn plaats. Want dat was het. Het sterven van Jezus brak de hoop op nieuw leven open! Dat maakt Pasen zo mooi!

Niet het paasontbijt, of de lammetjes die weer naar buiten gaan en de natuur die weer langzamerhand in bloei komt, want hoe prachtig dat ook allemaal is. Pasen gaat voor ons verder dan dat.

We vieren het open graf dat ons leven radicaal op z'n kop wil zetten en de wereld hoop wil bieden.

Laten we teruggaan naar dat moment in Jeruzalem zo'n tweeduizend jaar geleden.

Het was een zondagochtend, net als nu... na een weekend vol drama. Misschien wel net zoals jij hier zit met een paar pittige dagen of weken achter je.

Dat drama was voor een groepje vrouwen heel concreet. Ze hadden op z'n zachtst gezegd een paar beroerde dagen achter de rug. De man die ze nu al een tijdje volgden als hun rabbi, was op een brute Romeinse manier vermoord: gekruisigd. Nog wel op aandringen van hun eigen volk. En zijn volgelingen: gedesillustioneerd bleven ze achter, ze waren radeloos... Dit was toch de Messias, de Redder? Gevangen in een graf... Zou er een sprankje hoop geweest zijn?

Zo gebeurde het volgens een ooggetuige op die Paasmorgen:

Vroeg op de eerste dag van de week, toen het nog donker was, kwam Maria van Magdala bij het graf. Ze zag dat de steen voor het graf was weggehaald. Ze liep snel weg, naar Simon Petrus en de andere leerling, van wie Jezus veel hield, en zei: 'Ze hebben de Heer uit het graf weggehaald en we weten niet waar ze Hem nu neergelegd hebben.' Petrus en de andere leerling gingen op weg naar het graf. Ze liepen beiden snel, maar de andere leerling rende vooruit, sneller dan Petrus, en kwam als eerste bij het graf. Hij boog zich voorover en zag de linnen doeken liggen, maar hij ging niet naar binnen. Even later kwam Simon Petrus en hij ging het graf wel in. Ook hij zag de linnen doeken, en hij zag dat de doek die Jezus' gezicht bedekt had niet bij de andere doeken lag, maar apart opgerold op een andere plek. Toen ging ook de andere leerling, die het eerst bij het graf gekomen was, het graf in. Hij zag het en geloofde.

Johannes 20:1–8

Die reactie van die andere leerling:...die geloofde. De meesten om hem heen geloofden het niet, zo lezen we in andere getuigenverslagen. Maar hij wel. Meteen. De rest durfde het niet. Pas toen steeds meer mensen vertelden dat ze Jezus weer levend hadden gezien, drong het bij ze door.

Het open graf is een historisch feit. Bevestigd door veel getuigen. Of je het nu durft te geloven of niet. Het open graf is een nieuw begin. De dood, verdriet, angst en pijn en alles wat jou en mij gevangenhoudt als in een graf, is daar opengebroken.

Vanmorgen nemen we je mee op reis. En die reis begint naast deze leerling die het open graf binnenliep. Vol verwondering mag je het open graf instappen en geloven. Dat Jezus leeft! Dat hij op Goede vrijdag als een lam werd geslacht om de mensheid te bevrijden.

Kom binnen en geloof. Kom binnen en verwonder je. Kom binnen en aanbid het lam van God.

[Glorie aan het Lam]

Open Staan

Vanmorgen staan we met open mond en vol ontzag bij het open graf.

Bij de opgestane Jezus.

Het Open Graf was een plan dat God had bedacht. En als God iets bedenkt, dan is het zo.

Als God spreekt, schept hij licht en leven. Als hij spreekt bedaren de golven. Als hij iets doet, zal het gebeuren. Dan ís het gebeurd.

Maar wat is onze reactie daarop?

Het open graf vraagt om ons open hart.

Iemand van de eerste generatie christenen die zijn leven radicaal veranderd zag door het Open Graf was Paulus. Hij stelde na een ontmoeting met Jezus zijn leven open voor Hem.

En hij schreef een heleboel brieven, en uit één van die brieven wil ik een stukje met je lezen. En luister er maar naar of het een brief aan jezelf is. Ik heb de tekst daarop iets aangepast.

Ik vraag dan aan God of hij jou door de heilige Geest nog meer wijsheid en inzicht wil geven. Dan kun je Hem steeds beter leren kennen. Hij is de God van onze Heer Jezus Christus, en hij is onze machtige Vader.

Ik vraag God of hij jou inzicht wil geven. Dan zul je begrijpen dat je door hem uitgekozen bent om gered te worden. Dat je bij Hem mag horen, en hoe geweldig dat is.

Dan zul je begrijpen hoe enorm groot zijn macht is, en dat die macht in álle gelovigen aan het werk is.

Met diezelfde grote macht liet God Christus opstaan uit de dood, en gaf hij hem een plaats in de hemel. Christus zit daar nu naast God, aan de rechterkant.

Christus heerst nu over alle hemelse machten en krachten. Hij is belangrijker dan iedereen in onze tijd en in de tijd die komt.

Wat een brief. Wat een oproep. Pasen mag persoonlijk voor mij worden. De kracht van Pasen is ook een kracht die in mij wil werken. Ik mag Open staan voor de krachtbron van het Open Graf.

Als je je machteloos voelt, vermoeid, overmand door angst: Je hoeft het niet alleen te doen.

Die krachtbron waar Paulus over schrijft, voelt soms mijlenver weg. Want laten we eerlijk zijn: wij zijn getraind om de deuren van ons hart juist dicht te houden. We houden de schijn op bij het koffiezetapparaat op ons werk, we filteren ons leven op Instagram tot het perfecte plaatje, en we houden onze onzekerheden over onze relatie of onze kinderen zorgvuldig binnen de muren van ons huis. 'Open staan' klinkt prachtig, maar het is doodeng. Want als je openstaat, ben je kwetsbaar.

Maar de kracht van het open graf is juist bedoeld voor de momenten waarop jouw eigen kracht kwetsbaar is. Voor de veertiger die zich afvraagt: 'Is dit het nou?', voor de student die bezwijkt onder de prestatiedruk, of voor iedereen die vanmorgen met een 'strakke lach' de zaal is binnengekomen terwijl het vanbinnen huilt. God vraagt niet om een gepoetst hart, Hij vraagt om een open hart. Een hart dat durft te zeggen: 'Ik kan het even niet alleen.' Dat is de plek waar de opstandingskracht begint: niet in onze kracht, maar in onze openheid.

Open je hart voor de kracht van het open graf.

Dat is belangrijker dan alles en iedereen. De belangrijkste keuze die je kunt maken. En dat mag je vandaag doen.

De band gaat zo een lied zingen waarin het hele verhaal van Gods plan nog een keer voorbijkomt in de tekst.

De titel en centrale uitdrukking van het lied is 'So be it God'. Het is een uitdrukking die christenen eigenlijk na ieder gebed uitspreken: Amen! Het getuigt van een open hart dat God vertrouwt.

Gods spreken vraagt een reactie in ons spreken. Het Open Graf vraagt ons Open hart dat zegt: So be it God. De kracht die U deed opstaan uit de dood, ik verlang ernaar dat die kracht ook mijn storm stilt, mijn duisternis oplicht, mijn angst verdrijft. So be it God...

Opstaan

Dat is de uitnodiging van vandaag:

So be it God. Uw wil geschiede. Laat uw kracht in mij werken!

Open staan voor de Opstandingskracht van Jezus is ook Opstaan.

Na de Paasmorgen volgde een opdracht voor de volgelingen van Jezus om op te staan. Om niet alleen te geloven, maar ook te getuigen. Om niet alleen te horen, maar ook te doen!

“Vrede zij met jullie!” zei Jezus. “Zoals de Vader Mij heeft uitgezonden, zo zend Ik jullie uit.”

De opdracht van de bijbel is dat wij niet alleen Open staan maar ook Opstaan. Dat we de krachtbron niet alleen voor onszelf houden, maar er ook iets mee doen.

De kerk heeft een opdracht om het nieuwe leven van Pasen uit te dragen in de wereld. Om licht te brengen op de donkere plekken. Om handen en voeten te zijn van God zelf.

De oude profeet Jesaja kondigde het al aan:

*Sta op en schitter, je licht is gekomen,
over jou schijnt de luister van de HEER.
Duisternis bedekt de aarde
en donkerte de naties,
maar over jou schijnt de HEER,
zijn luister is boven jou zichtbaar.
Volken laten zich leiden door jouw licht,
koningen door de glans van je schijnsel.*

Jesaja 60:1–3

En die oproep klinkt ook nu. Over jou schijnt vandaag het licht van het open graf. En jij mag dat weerspiegelen. Je mag hoopbrenger zijn. Opstaan voor God, Zijn verhaal vertellen en Zijn vrede brengen.

Opstaan in het licht van Pasen betekent niet dat je vanaf morgen de hele wereld in je eentje moet redden. Het begint vaak veel dichterbij, in de dagelijkse sleur die soms zo grijs kan voelen. Opstaan is: de moed vinden om die ene collega niet langer te negeren. Het is de keuze om thuis je telefoon weg te leggen en écht aanwezig te zijn. Het is opstaan tegen de cynische stem in je hoofd die zegt dat jouw bijdrage er toch niet toe doet.

In een wereld die steeds harder lijkt te worden, waar we vaker tegenover elkaar staan dan naast elkaar, is de kerk een plek waar we 'andersom' opstaan. Wij staan niet op voor ons eigen gelijk, maar we staan op voor de hoop. Dat kan betekenen dat je deze week eindelijk die excuses aanbiedt die al drie jaar in de weg zitten. Of dat je de tijd neemt voor die buurman die al weken zijn gordijnen dicht houdt. Pasen is geen passief feest; het is een startschot. De steen is weggerold, niet zodat wij naar binnen kunnen blijven staren in een leeg graf, maar zodat wij naar buiten kunnen gaan, de wereld in.

Misschien leef jij wel met het gevoel dat je het hebt verpruts in het leven. En durf je niet zo op te staan. Of ben je bang dat je niet goed genoeg bent omdat niemand je ziet en erkent. Je voelt je niet gehoord. We kunnen er zo door worden opgeslokt. Oordeel en verslagenheid voelen.

Het bloed van Jezus heeft gevloeid, Jezus gaf zijn leven tot in de dood om nu tegen jou en mij te zeggen: ik ken je lijden; ik ken je uitdagingen, maar ik ben groter. Sta op, leef in mijn werkelijkheid: het open graf. Doe het nou gewoon...

We doen mee met God zelf die zegt:

*Zwakken en armen zuchten onder het geweld.
'Om hen sta ik op,' zegt de HEER,
'Ik breng de redding die zij verlangen.'*

Psalmen 12:6

Welke moed en ruimte heb jij om op te staan? Dat is de vraag die ik vanmorgen in ons midden leg.

Durf je iets van jezelf los te laten, durf je iets van jezelf te laten sterven om de opstandingskracht te ervaren?

Doe je mee? De tijd van angst is voorbij. Wij volgen iemand die zijn leven gaf om het leven met hoofdletter L te ontvangen. Dat is het verhaal van Pasen. Voor jou en voor de wereld.

Misschien voelt het voor jou vanmorgen nog als winter. Misschien zit je vast in een patroon, een verslaving of een schuldgevoel waar je niet uitkomt. Maar luister goed: de opstandingskracht die een graf openbrak, is dezelfde kracht die vandaag jouw 'vastzitten' kan openbreken. Je hoeft niet te wachten tot je je 'goed genoeg' voelt. Je mag opstaan met je twijfels, met je fouten en met je vragen. Want Hij die opstond, loopt met je mee.

De lente breekt aan. De winter breekt open. De kerk staat op en brengt geloof in actie. Brengt Gods liefde dichtbij mensen om ons heen.

Want waar Hij verschijnt, wordt alles nieuw. Hij bevrijdt en geeft leven. Dat is Pasen.

Open Hemel

We zijn vanmorgen begonnen bij een Open Graf, een historisch feit dat alles veranderde. We hebben ontdekt wat het betekent om Open te Staan voor die kracht in ons eigen leven. En we hebben elkaar opgeroepen om Op te Staan en als kerk het licht van Pasen te weerspiegelen in de wereld om ons heen.

Maar er is nog één 'open' waar we niet omheen kunnen.

Want hoe hard we ook ons best doen om hoop te brengen, we worden nog dagelijks geconfronteerd met gebrokenheid. We staan aan graven die nog niet open zijn. We voelen pijn die nog niet weg is. Pasen is daarom niet alleen een herinnering aan wat was, of een krachtbron voor wat is... Pasen is de garantie voor wat er komt: een Open Hemel. Het open graf was de eerste dominosteen die omviel in een Gods plan om alles, maar dan ook echt alles, nieuw te maken.

Er komt een dag van het ultieme opstaan. Een dag waarop de reis die we vanmorgen met Johannes zijn begonnen, zijn eindbestemming bereikt. Want als wij geloven dat Jezus is gestorven en is opgestaan, dan heeft dat gevolgen voor iedereen die ons is ontvallen. Wij hoeven niet te treuren als mensen zonder hoop. Zoals de apostel Paulus zei:

Wanneer het signaal klinkt, zal de Heer zelf uit de hemel neerdalen. Dan zullen eerst de doden die Christus toebehoren opstaan, en daarna zullen wij samen met hen de Heer tegemoet gaan. Dan zullen we altijd bij Hem zijn. Troost elkaar met deze woorden.

Dit beschrijft de werkelijkheid van de Open Hemel die op ons wacht. Ik zie het voor me: een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. De heilige stad die neerdaalt, waar God zelf bij de mensen woont. Hij zal alle tranen uit onze ogen wissen. Er zal geen dood meer zijn, geen rouw, geen jammerklacht, geen pijn, want wat er eerst was is voorbij. Hij die op de troon zit zegt het zelf: 'Alles maak Ik nieuw!' Het is betrouwbaar en het is waar.

Het graf is open. Ons hart is open. Onze handen zijn open. En de hemel staat open. Op een dag... komen wij thuis

De Zegenbede: Het ultieme opstaan

Lieve mensen, ga nu heen in de vrede van de Opgestane en ontvang Zijn zegen:

- Het graf is open: Geloof dat de dood en de angst zijn overwonnen en dat een nieuw begin altijd mogelijk is.
- Houd je hart open: Laat de kracht die Jezus deed opstaan ook in jouw storm en jouw duisternis werken.
- Sta op in Zijn kracht: Wees een hoopbrenger en breng Gods vrede voor de mensen om je heen.
- En zie de hemel open: Leef in de verwachting van die grote dag waarop we samen met Hem zullen opstaan, God alle tranen uit onze ogen wist en er geen pijn of rouw meer zal zijn.

De genade van de Heer Jezus Christus, de liefde van God de Vader en de krachtige aanwezigheid van de Heilige Geest zij met jullie allen.

Amen.